

yani Zeus'la beraber ateşli tanrılar döneminin başlaması. Çünkü başta Gaia var toprak ana ve bir kadın, Gaia Uranos'u yaratıyor yani aslında hakim olan kraliçe, belirleyici olan o. İlk başta Gaia Uranos'u çoğaltmak için kendi erkeğini yaratıyor sonra Uranos çocuklarını ortadan kaldırdığı için oğlu Kronos'la beraber kocasını tahttan indiriyor. Aslında orda da hala başa başlar sonra Kronos'ta bu sefer çocuklarına zulüm edince onu da torunu vasıtasıyla iktidardan indiriyor ama bu sefer maalesef torunu çok acımasız çıkıyor ve onu tümüyle iktidardan uzaklaştırıyor. Öteki iki erkek de Uranos ve Kronos'da aslında Gaia'ya gücünü yarı yarıya kaybediyor, Zeus'ta tamamen kaybediyor. Dolayısıyla romanın aslında mitolojik olarak da ana tanrıçadan ata tanrıya yani Zeus'a geçişi anlattığını da söyleyebiliriz. Çünkü bizde de çok önemlidir ilk başta ana tanrıça var, bir kadın yani topraktan çıkan bir ana tanrıçamız var toprak ana diyoruz biz ona sonra onun yerini erkek tanrılar almaya başlıyor, roman bir anlamda bunu da anlatıyor aslında.

■ **Bir ana tanrıça olan kadın doğuruyor ve onun güçlü olduğu bir durum var ama gücünü kendi elleriyle teslim ediyor. Annelerin oğullarına kıyamamaları, bir nesil devam ettirmek var ama sanırım orada iktidar savaşında önemli. Toprak ana ne kadar güçlü olursa olsun erkekler bir şekilde gücü ele alıp iktidar savaşında kötülük mü buluyor her şey?**

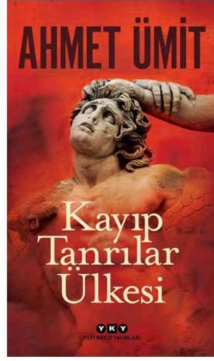
Kötülük bulaştığı kesin. İktidardan olduğu her yerde mutlaka kötülük oluyor yani en adil sistemi savunanlar bile mutlaka iş başına geldikleri zaman kötü oluyorlar. Kronos da benim düzenimde adalet, hak olacak diyor ama gelir gelmez değiştiriyor, Zeus aynı şekilde güya adaleti ve medeniyeti temsil ediyor ama o da inanılmaz acımasız kendi torununu öldürüyor. Yani iktidar demek iktidar kanla beslenen bir organizmadır ve mutlaka çürütür evet romanın bir anlamda bir metinde bir yanı da bu. Ve aslında günümüzde de topluma baktığımız zaman, aileye baktığımız zaman biz aynı şekilde erkek kadın bağlamında baktığımızda erkeğin iktidarı ele geçirmiş olduğunu görüyoruz ve bunun aslında bugünkü toplumumuzdaki sağlıklı yapının nedenlerinden biri olduğunu söylemek yanlış olmaz. Kadın özgür değilse erkeğin özgür olması mümkün değildir, kadın özgür değilse çocukların iyi yetiştilmesi mümkün değildir. Kadın özgür değilse burada gerçek bir aşktan söz etmek, o ailede sevgiden bahsetmek, çocukların sağlıklı büyümesinden bahsetmek mümkün değildir ve kadın aklının, kadın emeğinin, kadın yaratıcılığının olmadığı ve yeterince yararlanmadığı toplumların gelişebilmesi mümkün değildir mutlaka bir eksiklik vardır. Bence yaşadığımız sorun ateşli yapıdan bu yana yaşadığımız sorunların temelinde biraz da kadınların ikinci sınıf olarak görülmeye çalışılması ve dışlanması yatmaktadır.

■ **Gaia'dan daha toparlayıcı olmasın bekledim.**

Hakikat o değil ki

■ **O kadın da teslim oluyor iktidara, oğluna, kocasına zaafı var. Sonra değişiyor her şey bir şey oluyor sistemin içinde...**

Hakikat bu olduğu için ben bunu yazmak zorundaydım. Keşke tersi olsaydı keşke kadınlar ayaklansaydı. Aradan bunca 2150 yıl geçti günümüzde şimdi kadınlar "bir dakika, istemiyorum, biz kendi ayaklarımızın üzerinde duruyoruz" diyorlar. Dünyanın her yerinde ve bizim ülkemizde o yüzden de öldürülüyorlar. Türkiye'de kadın cinayetlerinin bu kadar artmasının nedeni Gaia'nın artık yeter demesi ve karşı çıkması. Bunu kabul edemeyen erkekler kadınları öldürmeye kalkıyorlar ama bunun önüne geçemeyecekler. Kadın uyanışının kadının toplumda eşitlik, adil, haklı bir şekilde yer almasının önüne asla geçemeyecekler ve geçemeleri lazım. Asıl o zaman dediğim daha iyi bir toplum, daha sağlam, daha özgür, daha kişilikli, daha kimlikli bir toplum kurmanın bir tek yolu var; kadınların kendi özgürlüklerini kazanmış olmaları. Çünkü Gaia mitolojik bir hikaye ama aynı zamanda bütün mitolojik hikaye Zeus'u da o mitolojiyi de yaratan insanlar. Bir üst düzeyde din ve inanç bağlamında böyle bir

sistem kurmuşlar. Dolayısıyla o toplumdaki kadınların yerini de anlatıyor bu hikaye. O günden bu yana kadınlar böyle bir süreçte yaşadılar ama artık özgürlüklerine kavuşma süreci de başladı bence bunun önüne de kimse geçemeyecek diye düşünüyorum.

■ **Kitapta bir sürü dert ve mesele var. Duyarlı olan insanlar için orada bir faşizm, ırkçılık meselesi, yabancılık düşmanlığı var geçmişteki Yahudi soykırım meselesi ve Almanya'nın tarihi ile yüzleşmesini yaşadığımız. Bir taraftan tarihi eserlere sahip çıkamama durumu ailenin arafta kalıp da kendi yurdunda sürgünsün hikayesinde solculuk meselesi var. Bu çatıyı kurarken nasıl düşüncünüzün aslında tam da bu dönemde yüzleşmemiz gereken hassas olduğumuz bütün meseleleri anlatmışsınız ve bir misyonu da var kitabın. Bu anlamda neler söylersiniz?**

Aslında şöyle katilimizin ismini vermeyelim ama katilimizin finalde yaptığı konuşma bence bütün bu meseleyi anlatıyor öyle bir medeniyet yaratık. Zeus diyor ki; "artık bir medeniyet başlıyor" bugün bu medeniyete baktığımızda ne yazık ki bizim için artık bir cehennem döngüsü durumda. İnsanlar birbirlerine zulüm ediyorlar. Almanya azınlık diye Türk'e zulüm ediyor, Türkiye'de azınlık diye kim varsa gücümüzde kime yetersiz zulüm ediyoruz. Kadınlardan nefret ediyoruz kadınlarla, eşcinsellerden nefret ediyoruz eşcinsellere, doğa kirileniyor bencilik almış başını gidiyor zulüm her yerde devam ediyor. Dünya ne yazık ki bu modernite ve uygarlık dediğimiz şey bugün hiç iç açıcı bir yere gelmemiş kötü bir yere gelmiş. Aslında evet bu roman bir anlamda bunun, bu çağın eleştirisi o yüzden katilimiz kendini Tanrı olarak görmeye başlıyor yani biktım sizden diyor. Cervantes Don Kişot'u yarattı çünkü Don Kişot delirmişti. Neye delirdi çünkü gördüğü toplum riyakardı, alçaktı, bencildi, o eski sövalye toplumdaki değerler ortadan kalkmıştı. Aşk aşk olmayı yitirmişti başka bir şeye dönmüştü kadın meta olarak görülüyordu. İnsanlar para, pul, şöret için her türlü yalakaşığı yapıyorlardı her türlü alçalmaya gidiyorlardı. Onun üzerine Don Kişot birden bire dedi ki; "ben söval-

yeyim". Bitmiş bir çağın sövalyesi oldu Don Kişot, benim kahramanım bu romandaki katil de o kadar yozlaşma, o kadar kötülük, kendi ailesinden gelen kötülük de var tabii bütün bu hikaye içerisinde öyle bir yere geldi ki "ben sizi istemiyorum" ve ben Tanrı Zeus oluyorum" diyerek Pergoman Altarı ilişkisi nedeniyle buraya döndü ve kaçtı aslında. Evet çok güzel bir şey söyledin Mutlu aslında bu mesele aynı zamanda bir çağ eleştirisi sadece bir Türk toplumu eleştirisi değil. Almanya'yı anlatmamın nedeni de o aslında bir uygarlık eleştirisi ve bu uygarlık eleştirisini yaparken de 2150 yıl öncesinden bugüne kadar geçen bir zaman dilimini resimleyerek anlatmaya çalıştım bu tabii çok derinlik katıyor metne yani sadece günümüzde geçen bir hikaye olabilir evet ama dönüp geçmişe baktığımızda o insanın ne olduğunu görürüz. Orada Prometheus Zeus'a "insanlara dikkat edin, bunlar tekin yaratıklar değil" diyor işte asıl özet cümle bu. Bir yazar olarak bunu neden yapıyorum çünkü ben artık insan haklarının görülmesini istiyorum. İnsan iyi bir varlık değil, kötü bir varlık da değil eğer eğitilirse doğru bir eğitim alırsa, aç kalmazsa, yoksul kalmazsa bunun üzerinden eğitim alırsa iyi olabilir ama doğuştan iyi değil, doğuştan kötü de değil. Bu gerçeği görmemiz lazım bu gerçek bize neyi sağlayacak? Bana değil siyasetçiye, psikoloğa, sosyoloğa, ahlak adamına hatta din adamına öğretmenlere neyi sağlayacak şunu sağlayacak; elimizdeki malzeme deyim yerindeyse tırnak içinde malzeme böyle bir şey dolayısıyla bunu iyi yapmamız lazım. Bu iyi olmazsa dünya da kötü olacak, yok olacak ve dünyayı iyi yapmanın güzel bir yer haline getirmenin tek yolu insanın ihtiyaçlarını karşılamak kimse-nin aç kalmaması, demokratik, hümanist, doğaya, öteki canlılara saygılı, insana saygılı bir insan yaratmak böyle bir kültür vermek ancak bunu verirken dünya ve insanlık kurtulabilir. Bunun için önce doğru teşhis yapmak lazım o eski palavradan vazgeçmek lazım; insan iyidir, hoştur, güzeldir böyle olmadığını hepimiz biliyoruz herkes biliyor. Bütün dünya pratiğinde yok ettikimiz dünya bunu biliyor. Ailemizle ilişkimize, arkadaşlarımızla ilişkimize, işverenimizle, siyasetle, bilimle ilişkimize, covid'e baktığımızda bu virüsü iyi yarattık çünkü doğanın her tarafına saldırdık insan böyle bir mahluk. Covid elbette bitecek ama yeni covidler kapıda olabilir. Tümüyle insanın değişmesi gerekiyor ama bunun için önce doğru teşhis lazım o teşhis işte bu romanda.

■ **Mitolojik ve tarihi eserlerin ışığında getiriyorsunuz mevzu günümüze. Geçmişten bugüne bir şey değişmedi insanoğlu aynıydı bizim değişmemiz gerekiyor ki yaşayorsak değişmeliyiz. Burada önümü olma, ölümsüz olma, Tanrı, kurtarıcı kavramları ve hikayeleri de var. Hepimiz bir noktada kurtarıcı bekliyoruz,**

Tanrılar yaratabiliriz hayatta tutunacak bir şey bekliyoruz sonra kendimize bakmıyoruz. Ölümlü olarak kendimizi tanrı zannediyoruz gibi çıkmazlar da var. Kendime bir tanrı seçmek istesem Zeus falan derim ama bilemedim. Buradaki çelişki ve değişimin durumdan bahsedebilir misiniz?

İnsan için en korkunç şey öteki varlıklardan farklı olarak zeki bir varlık olduğumuz için en korkunç şey ölümlü olduğumuz bilmemiz. Bir gün öleceğiz bunu biliyoruz ve bu çok korkunç bir travma o nedenle hep ölümsüzlük peşindeyiz. Öleceğiz ama aslında ölmeyeceğiz öteki dünya var orada cennet cehennem var. Bütün mitolojilerde ve bütün tek tanrılı dinlerde ölümden sonra bir hayat var. Çünkü ölümlü olmayı, yok olmayı biliyor ama ondan sonra yok olacağını biteceğim diyerek bunu insan sindiremiyor. Zeus da aslında bir tanrı olarak bunu sindirememiş "beni unuttunuz 2000 yıl önce bana tapıyorsunuz şimdi bana tapmıyorsunuz" diye bu durumu çok sinirleniyor. Bana sorarsanız benim oradaki simge tanrım Dionysos ile Apollon sanat tanrıları. İkisi de sanat tanrısı olduğu için ben bu ikisini tercih ederim. Çünkü bizi ölümsüz yapacak bir şey varsa tek yolu sanattır, o da ölümsüz dediğimiz şey simgesel eserlerimizdir kalması.

■ **İnsanı iyileştirecek olan da sanat değil mi?**

Çok doğru iyileştirecek olan da insanı sanat.

■ **Tanrılar değişiyor ama insan mutlaka tapacak bir şey buluyor**

Tabii o çaresizliğimiz, o bizim çaresizliğimiz çünkü insan birey olmadığı için kendi kurtuluşu için ona iyi senaryolar yazacak birini arıyor. Yani biri çıksın Zeus, Hera, Apollon olabilir bu o kadar çok bela o kadar çok sıkıntı o kadar çok sorun var ki çıksın Tanrı beni korusun, bana bela hastalık zulüm neyse bunlar başıma gelmesin ve mutlu bir hayatım olsun diye adaklar sunuyorum. Zeus Altarı'nın amacı da o yukarıda bir ateş yanıyor ve siz Zeus'a bir hayvan kurban ediyorsunuz, o kurbanın en iyi tarafını yakıyorsunuz "benim için iyi şeyler düşün ve iyi şeyler yap" diyorsunuz bu insanın kendi kaderiyle başa çıkamamasıdır. Eğer insan bilince ulaşırsa o zaman sorun kalmayacak çünkü siz o zaman kendi kaderinizi yapacaksınız ama orda da tabii öyle bir şey ki bir mavi top boşlukta döndüyor ve başımıza ne geleceği belli değil. Sabah kalkıyoruz deprem olabilir, birden bire virüs çıkabilir. İşte o yüzden iyi senaryolar yazacak büyük bir varlık ihtiyacı insan da hep olmuştur.

■ **Belki de şöyle bir şey var herkes kendine göre inanç sisteminde adlandırdığı bir yaratıcıya inanabilir, kalbinden ve beyinden geçen bir inanç sistemi kurabilir. Ama bunun dışında para, mevki, statü, kadın, erkek bunlara tapmamak gerekiyor belki de mitolojik dönemdeki küçük tanrıların yerini bunlar aldı ve sistemin içinde bunu yarattık gibi görülmüyor mu eskiden çok tanrılı da daha iyimşir bir sürü farklı alandaki tanrılar varmış. Şimdi sistemin içinde tanrının dışındaki her şey tapıyoruz.**

Çok doğru. Aslında o zaman da tam bunların tanrıları var mesela Afrodit aşk tanrısı, hırsızlık tanrısı bile var o zaman da bunları yaratmışlar. Aslında evet onlar yok ama çok doğru içimizde yaşıyor ve onlara tapmaya devam ediyoruz. Aslında bu değil tabii aslında iyi olmak, adil olmak, dürüst olmak, insan hakkı yememek,

doğaya saygılı olmak, öteki canlılara zulüm etmemek bence bizi insan yapacak şey bu değerler. Ve mutlu bir dünyayı ancak böyle kurabiliriz diye düşünüyorum.

■ **Denizler kusuyor, medyada ve siyaset üçgeninde kirlilik ve ilişkiler akıl alır gibi değil. Her şeyin patladığı açığa çıktığı bir süreç yaşıyoruz. Bu patlama yaşansın ki kussun her şey yenilensin diye bir umut da taşımaktayım siz umutlu musunuz?**

Aynı şekilde düşünüyorum ama bu kendiliğinden gelmeyecek. Benim söylemek istediğim asıl mesele insanların bunun için ayağa kalkması yani dibi buluyoruz, giderek korkutucu bir şekilde dibin dibine gidiyoruz ama insanlar çıkıp da bir dakika yeter böyle yaşanmaz. Böyle bir kültür, böyle bir anlayış hem insanlığı hem öteki canlıları hem yeryüzünü her şeyi yok ediyor sadece bizi yok etmiyor. Bu anlayış artık hakim olmalı, insanlar yaşama ve hayatı savunma temelinde bir şeyler yapmalı, sokağa dökülsün demiyorum ama ben bir roman yazıyorum ve romanımda bunu anlatmak gereği hissediyorum. Başka bir şekilde de anlatabilirdim ama bu şekilde anlatıyorum ki görülsün bu resim bir tür çığlık, bir tür haykırış, bir tür tokat adına ne dersene de, bunu yapmamız lazım hepimizin kendimizce bunu yapmamız lazım. Bu olduğu zaman umutluyum çünkü insan değiştirebilir doğa Gaia toprak anamız çok bereketli ve kendini iyileştirebilir bu hala mümkün ama zaman daralıyor ve hakikaten harekete geçmek lazım, bir an önce harekete geçmek lazım. Ben kendim hasbelkader romanlarımda bu romanda da özellikle bunu anlatmayı tercih ettim ama umudu asla kaybetmem.

■ **Kitabınızda “Gönüllü Unutkanlık” durumunu da anlatmışsınız gönüllü unutkanlık nasıl bir şey?**

Bu Almanya’da çok yaygın bir şey çünkü Almanya 2. Dünya Savaşı’nda Naziler 70 milyon insanın ölümü, tüm bunlara neden olan bir parti, Hitler tek adam tek doğru benim diyen bir adam, Almanya’da tek inancı, tek sesi, tek düşüncüyü getirdi. Ve sadece Almanya’yı mahvetmedi tüm dünyayı mahvetti. Bu hakikatle yüzleşmek yerine bundan utanç duymak, bunun karşısında yeniden uyanık olmak yerine unutmayı seçiyorlar bu çok yaygın o yüzden bu gönüllü unutkanlıktan vazgeçmek lazım. Bu sadece Almanya için geçerli değil bu aynı

zamanda Türkiye, Amerika için geçerli. Amerika’da Kızılderiilere yapılanları, siyahilere yapılanları unutmaları dünya böyle olmazdı. Bu bizim için de geçerli biz eğer Susurluk’la yeterince yüzleşseydik, devletin içinde karanlık çetelerle, devletin yaptığı yanlışlarla yüzleşseydik bugün Sedat Peker çıkıp bütün o devletin karanlık kirli yüzlerini tekrar bize ifşa etmek durumunda kalmazdı. Yani ‘Gönüllü Unutkanlık’ korkunç bir şey onun yerine yüzleşmeyi öneriyorum. Yüzleşmek lazım, kötülükle yüzleşmek, kötülüğü kim yaptıysa toplumsal olarak, devlet olarak, kurum olarak, birey olarak kim yaptıysa bununla yüzleşmesi lazım. Bununla yüzleşirsek gelecekte bu kötülükler olmayacaktır.

■ **Ülkemize ait tarihi eserlerimizin yurt dışına çıkarılmasına çok üzülünüz mü, bu konu ara ara gündeme gelir ki biz var olamı da koruyamıyoruz maalesef ama bu topraklardan taşınması, gitmesi ve tarihin yok olması çok üzücü. Biz bunun anlamını çok iyi anlayamıyoruz ama kitabınızda okuyunca daha net algıladım.**

Doğru, çok üzülüm bu romanın yazılma nedenlerinden biri de budur aslında. Türkiye bir açık hava müzesi ve olağanüstü tarihi eserlere sahip. Ve ne yazık ki şu anda eserlerimizin önemli bir kısmı British Museum’da, Paris’te Louvre’da ve Berlin’e götürülen Pergamon Müzesi’nde bu beni çok üzüyor. Bu kitap da biraz bunu sağlamaya yönelik yani öyle bir bilinç oluşturalım ki eserleri getiremesek de almasak bile en azından elimizdeki eserlere sahip çıkalım ve bir tarih bilinci oluşturalım. Çünkü bu topraklarda ne varsa 200 bin yıllık ne varsa hepsi bizim kaynağımız, kültürümüz, soyumuz evet bugün çoğunlukla bu ülkede Türkler, Kürtler, Müslümanlar yaşıyor ama Hristiyan, Yahudi vatandaşlarımız da var. Eskiden daha yoğun çok kozmopolitti ne olursak olalım aslında bizim köklerimiz ta Antik Yunan’a Roma’ya

Doğu Roma’ya Selçuklu’ya Osmanlı’ya Likya’ya Frigya’ya bütün o büyük uygarlıkların hepsine uzanıyor. Bu da bizi aslında dünya vatandaşı yapıyor bunun farkına varmak çok önemli. Bu uygarlıklar dünya temelini belirleyen uygarlıklar. O yüzden o kadar önemli ve kıymetli ki yeryüzünde böyle bir ülke yok. Böyle bir toprak parçası yok fakat acı olan şu biz bunun farkında değiliz.

■ **“Kayıp Tanrılar Ülkesi” kitabının duygusu ve hikayesine dair neler söylersiniz?**

Bu kitap aslında çok katmanlı bir kitap pek çok sorunu anlatıyor; yabancı düşmanlığı, ötekileştirme, kadın hareketi, arkeolojiye sahip çıkmak, ülkemizin derin tarihi, tarihine sahip çıkmayan tarihini bilmeyenin geçmişi bilmeyenin geleceği olmaz gibi bütün bunları anlatıyor. Ama aslında bu roman bence insanlara şunu anlatıyor; kendimizi tanımalıyız, kendimizi ve hakikatimizi tanıdığımızda iş bitmeyecek çünkü bu hakikat çok güzel olmayabilir, kötü de değil güzel olmayabilir asıl bunu tanıdıktan sonra ne yapacağız bu çok önemli. O yüzden kendimizi tanımak, tarihimizi, tarihte geçmişte neydik bunu tanımaktan geçiyor. Kendimizi tanımak çağımızı tanımaktan geçiyor, kendimizi tanımak ülkemizi tanımaktan ve ailemizi tanımaktan geçiyor. Bu romanın amacı ve mesajı budur. Tarihi, çağı, ülkeni, aileni ve kendini tanı!

■ **Yıllar nasıl geçti Ahmet Bey ilk başladığınız zamandan baktığınızda neler hissediyorsunuz?**

Yıllar çalışmayla geçti siz de bu süreci zaten çok iyi biliyorsunuz. 1982 yılında bu yana yazıyorum ben yaklaşık 40 yıl olmuş. 40 yıla 28 kitap sığdırdık 14 roman ve bunlar artık Türkiye’de en çok satan sağ olsun milyonlarca okuru olan kitaplar. Dünyada 32 farklı dilde yüzün üzerinde kitabı yayınlanmış bir yazarım bu çok güzel ama ben hala romanlarını yazarken o amatör 22 yaşındaki Ahmet Ümit ruhunu koru-

yorum, korumaya çalışıyorum bu çok önemli çünkü. Hala ürküyorum hala korkuyorum kötü bir kitap mı çıkacak acaba, bunları yazıyorum evet planladım diyorum ama her seferinde aynı korkuyla aslında yazıyorum. Bu yıllar çok güzel geçti sadece başarı değil anlamlı bir hayat. 39 yıldır yazım, yazma süreci devam ediyor yepyeni bilgiler ediniyorum yazarken belki okurlarım bir sürü şey öğreniyor ama bende öğreniyorum. Evet yazarlık sanatını ve yazma sürecimi geliştiriyorum. Bu bana iyi bir hayat verdi, maddi manevi çok iyi bir hayat verdi. O nedenle edebiyat tanrısı varsa çok teşekkür etmem gerekiyor.

■ **Yazarak çok para kazanılıyor mu?**

Okurlar bana şöyle söylediler “sen başka bir iş yapma Ahmet Ümit biz senin kitaplarını alacağız ve sen bize kitap yaz” bunu sağladılar onlara çok teşekkür ediyorum. Ben artık sadece yazarak yaşayabilen az saydaki yazarlardan biri haline geldim, bu çok kıymetli ve sadece yazacağım kitaplarımı düşünebiliyorum. Şu faturayı ödeyeyim mi, ödemeyeyim mi düşünmüyorum artık sadece kitabın kurgusu, kitabın içeriği, kitabın karakterlerini düşünüyorum.

■ **Başlangıç noktasına geldiğiniz zaman para kazanmadığınız dönemleri düşünün sadece yazarak para kazanacağım ki böyle bir ülkede yazarak para kazanmak zor ve farklı hedef kitlesinden her kesimden okurlara da ulaşmak çok önemli bir başarı. Bunu düşünmüş müydünüz, hayal etmiş miydiniz?**

Hiç düşünmedim aklımın ucundan bile geçmedi. İlk yazdığım zaman zevk için yazıyordum ekmek parasını çıkartmak için başka işler yapıyordum aklımın ucundan geçmiyordu ama öyle büyük bir şey oldu ki benim de aklımın ucundan geçmeyenler oldu. İlk kitabım 1989 yılında yayınlandı bir şiir kitabı 600 adet sattı, Sis ve Gece 1996 yılında ilk polisiye romanım çok iyi bir kitaptır bir yıl boyunca 4000 bin adet sattı. Şimdi Sis ve Gece her yıl 15-20 bin adet satıyor. Hiç aklımın ucundan geçmezdi ama bundan şikayetçi değilim bu güzel bir şey.

■ **Peki polisiye türünün dışında üzerinde çalıştığınız proje var mı?**

Şu anda bir masal yazıyorum. Büyüklük için bir masal ve sevmeyi bilmeyen erkekler hakkında bir masal, polisiye değil fantastik bir masal hikayesi.